

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 02 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, declarat de inculpata

***Purici Lidia Simion**, născută la
30 iunie 1948 în s. Iarova, r-nul Soroca, locuitoare a or.
Soroca, str. Rurală 4, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.07.2014 – 02.06.2015,
instanța de apel: 23.06.2016 – 10.02.2016,
instanța de recurs: 03.05.2016 – 29.06.2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 02 iunie 2015, procesul penal în privința lui Purici Lidia Simion pe art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 ianuarie 2005, inculpata Purici L., având drept scop privatizarea unui imobil, în cadrul dosarului nr. 124 despre privatizarea fondului locativ, deschis la cererea inculpatei, pentru privatizarea apartamentului nr. 14a din str. Luceafărul 4, or. Soroca, i-a prezentat lui Russu V., specialist-principal în problemele privatizării și postprivatizării a Secției economie a Consiliului raional Soroca, secretar al Comisiei privind privatizarea fondului de locuințe, în original, blanchetele ”лицевой счет” și ”поквартирная карточка” neîndeplinite, eliberate și confirmate prin ștampila Comitetului Sindical al SU-61,

filiala SA "Intercons", care, de fapt, nu era împuternicit cu eliberarea acestora, determinând-o pe Russu V. să le completeze cu date false, indicând în blancheta "лицевой счет" că inculpata deține apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca, în baza orderului nr. 15 din 24.10.2002, cu toate că aceasta a prezentat orderul nr. 10 din 22.01.2002, potrivit căruia i-a fost repartizată odaia nr. 14a din căminul din str. Luceafărul 4, or. Soroca, totodată, înscriind la solicitarea inculpatei în blanchetele "лицевой счет" și "поквартирная карточка" că Purici Lidia și Purici Liudmila locuiesc în apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca, în buletinele de identitate ale ambelor persoane fiind indicată adresa – str. Rurală 4, or. Soroca.

Tot ea, în luna februarie 2005, intenționat, în cadrul dosarului nr. 124 despre privatizarea fondului locativ, deschis la cererea inculpatei, pentru privatizarea apartamentului nr. 14a din str. Luceafărul 4, or. Soroca, a determinat-o pe Sîrbu R., tehnologul Oficiului cadastral teritorial Soroca și pe Donțova M., șeful Secției de Inventariere Tehnică la Oficiul cadastral teritorial Soroca să îndeplinească certificatul-caracterizare pentru privatizarea locuințelor din 10.02.2005, întocmit de către Sîrbu R., semnat de Donțova M., în calitate de manager al Oficiului cadastral teritorial Soroca, în care statutul de încăpere nelocuibilă a odăii nr. 14a din str. Luceafărul 4, or. Soroca a fost schimbat în locuibil, neținându-se cont că la 08 februarie 2005 nu exista nici un document oficial, eliberat de către Primăria or. Soroca care ar cataloga încăperea dată în una locuibilă, totodată, acordând ilegal încăperii date statut de apartament cu nr. 96 pe care l-a prezentat la Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe, în rezultatul cărui fapt, prin Hotărârea nr. 1 din 14.02.2005 a Comisiei privind privatizarea fondului de locuințe, inculpatei și Purici L. le-a fost permisă privatizarea apartamentului nr. 96 din căminul din str. Luceafărul 4, or. Soroca.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că a acționat legal, pentru procesul de privatizare fiind prezentate ordinul de repartitie, certificate de la Oficiul cadastral teritorial, copiile pașapoartelor, certificatul de divorț, informația de la Departamentul de privatizare, blanchetele "лицевой счет" și "поквартирная карточка", ultimele fiind completate de Russu V.

Necâtând că inculpata nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Ganea M. a indicat că în luna februarie 2002 i-a fost repartizată odaia nr. 14a din str. Luceafărul 4, or. Soroca, care până la moment se află în folosința lui. Inculpata nu a fost niciodată, singură sau fiind însoțită de cineva, în acest apartament.

Martorul Russu V. a relatat că în calitate de secretar al Comisiei privind privatizarea fondului de locuințe, i-a adus la cunoștință inculpatei lista actelor necesare pentru privatizarea spațiului locativ. Ulterior, aceasta a prezentat actele solicitate și blanchetele "лицевой счет" și "поквартирная карточка" necompletate. La rugămintea lui Radețcaia P., a completat formularele cu datele prezentate de inculpată, cu toate că nu avea acest drept și a remis dosarul la

Comisia pentru privatizare, inculpata și fiica sa Purici L. obținând dreptul de a privatiza apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca.

Martorul Bardețchi L. a declarat că familiei sale i-a fost repartizat apartamentul 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca. A participat la privatizarea spațiului locativ, în anul 2005, împreună cu mama sa. Nu a locuit în apartamentul dat, mergând acolo de câteva ori în anul 2002 și nu a cunoscut că acest spațiu are statut nelocuibil. În anul 2007 apartamentul a fost vândut lui Bardețchi L.

Vinovăția inculpatei este confirmată și prin probele scrise, anexate la dosar:

copia dosarului nr. 124 despre privatizarea fondului locativ pe numele lui Purici L. cu adresa str. Luceafărul 4, ap. 14a, prezentat de către Serviciul Arhivă Soroca;

copia ordinului nr. 15 din 29 iulie 1996 cu privire la transmiterea de la balanța filialei nr. 61 a fondului locativ la balanța asociației "Locuința-C";

copia actului privind transmiterea-primirea fondului locativ de la SU nr. 61 la "Locuința-C";

copia ordinului nr. 10, eliberat pe numele lui Purici L. cu dreptul de a primi spațiu locativ în casa SA "Sorcons", fosta filială nr. 61 SA "Intercons", or. Bălți, pe adresa or. Soroca, str. Luceafărul 4, ap. 14a, cu suprafața totală de 49,5 m², cu suprafața locuibilă de 49,5 m², componența familiei - 3 persoane, în baza procesului-verbal nr. 1 din 22.01.2002 al ședinței sovietului SA "Sorcons";

informația prezentată de către OCT Soroca din Registrul bunurilor imobile a clădirii de pe str. Luceafărul 4, or. Soroca, unde conform explicației la planul construcției, camera nr. 1 este de serviciu, camera nr. 2 este de serviciu, camera nr. 35 este de serviciu, suprafața totală fiind de 48,9 m², careva schimbări în plan nu s-au efectuat;

informația prezentată de către OCT Soroca la 22 ianuarie 2011, conform căreia, încăperii nr. 14a i-a fost atribuit codul cadastral 780111811201096 odată cu înregistrarea primară a bunului imobil în Registrul bunurilor imobile în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 489 din 17.02.2005 și a extrasului din Hotărârea nr. 1 din 14.02.2005;

copia scrisorii din 07.12.1995, semnată de directorul filialei nr. 61 SA "Intercons" Ceban N. și președintele Comitetului Sindical Bacalâm N., prezentată de către OCT Soroca din Registrul bunurilor imobile a clădirii de pe str. Luceafărul 4, or. Soroca, potrivit căreia administrația filialei nr. 61 Soroca, împreună cu comitetul sindical permite privatizarea căminului de pe str. Luceafărul 4, cu anexarea listei locuitorilor din cămin, unde la nr. 30 este indicat "Slutu Maria Efim - 14-a", la nr. 37 - "Duminică Svetlana Pavel - 96-97" și la nr. 46 - "Prodan Evdochia Anton - 4-14".

Instanța a statuat ca fiind dovedită vinovăția inculpatei și i-a încadrat acțiunile în baza art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, săvârșite de mai multe persoane.

Motivele invocate de inculpată, precum că la privatizarea imobilului 14a, din str. Luceafărul 4, or. Soroca, cu statut nelocuibil a prezentat ordinul nr. 10 din 22.01.2002, potrivit căruia i-a fost repartizată odaia nr. 14a, înscriind în

blanchetele ”лицевой счет” și ”поквартирная карточка” membrii familiei, chiriaș Purici L. și fiica Purici L. deoarece nu avea unde locui împreună cu familia sa, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, urmând a fi apreciate ca o încercare a inculpatei de a se eschiva de la răspunderea penală.

Totodată, art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede o infracțiune mai puțin gravă, iar în conformitate cu art. 60 Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei asemenea infracțiuni au expirat 5 ani.

Astfel, infracțiunea fiind comisă la 13 ianuarie 2005, termenul de tragere la răspundere penală de 5 ani a expirat la 14 ianuarie 2010, procesul penal în privința inculpatei urmând a fi încetat.

3. Inculpata a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Apelanta a invocat că nu a avut intenția de a falsifica careva acte, executând conștiincios cele indicate de persoanele responsabile de privatizare, considerând aceste proceduri legale și necesare.

Prin aplicarea în privința sa a prevederilor art. 42 Cod penal, dar fără concretizarea formei de participare, a fost recunoscută de comiterea unor acțiuni neconcrete.

Totodată, ea a fost recunoscută vinovată în comiterea unor acțiuni care nu constituie componentă de infracțiune, acuzarea nefiindu-i înaintată în partea ce ține de mențiunea că documentele respective acordă drepturi sau eliberează de obligațiuni, iar prin recunoașterea acestui fapt, instanța a depășit limitele învinuirii.

Potrivit acuzației înaintate, cazul condamnării sale din 29 iulie 2014 și cazul dat constituie o singură acțiune, cu un scop unic, pe care acuzarea a dispersat-o în 2 infracțiuni, aceasta, potrivit art. 30 Cod penal, constituind o infracțiune unică prelungită.

Astfel, a fost recunoscută vinovată de 2 ori pentru o infracțiune pe care nu a comis-o.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, corect dispunând încetarea procesului penal în privința inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Instanța de fond a stabilit cert vina inculpatei în faptele incriminate din ansamblul probelor administrate, cercetate în instanța de apel, și anume:

copia extrasului din Registrul bunurilor imobile, capitolul C, nr. cadastral 780111811201096, conform căruia a fost înregistrat bunul imobil din or. Soroca, str. Luceafărul 4, ap. 96 în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 489 din 17.02.2005 și a extrasului din Hotărârea nr. 1 din 14.02.1995;

copia cererii lui Purici L. către OCT Soroca privind eliberarea extrasului din registru și certificatul notarial de vânzare a imobilului din or. Soroca, str. Luceafărul 4, ap. 96;

copia cererii directorului SA "Sorcons", Andrievschi S. către primarul or. Soroca, Prisacari A. din 15.10.2002 privind permisiunea de înlocuire a statutului bunului imobil din or. Soroca, str. Luceafărul 4 de la etajul întâi care are 49,5 m² din nelocuibil în locuibil;

copia contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 16.02.2005, încheiat între Russu V. și Purici L. prin care s-a vândut apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca;

procesul-verbal de audiere a martorului Ganea M. care a confirmat că în luna februarie 2002 i-a fost repartizată odaia nr. 14a din str. Luceafărul 4, or. Soroca, care până la moment se află în folosința lui, iar inculpata nu a fost niciodată în acest apartament;

declarațiile martorului Russu V., potrivit căror inculpata și fiica sa, Purici L. nu au locuit și nu locuiesc în apartamentul nominalizat, nu dispun de chei și nu au înscriere în acest imobil. Potrivit informației de la Secția de pașapoarte, inculpata și fiica sa, Purici L. au viza de domiciliu pe str. Rurală 4, or. Soroca.

declarațiile martorului Russu V. din 24 februarie 2013 care a indicat că în calitate de secretar al Comisiei privind privatizarea fondului de locuințe, i-a adus la cunoștință inculpatei lista actelor necesare pentru privatizarea spațiului locativ. Ulterior, aceasta a prezentat actele solicitate și blanchetele "лицевой счет" și "поквартирная карточка" necompletate. La rugămintea lui Radețcaia P., a completat formularele cu datele prezentate de inculpată, cu toate că nu avea acest drept și a remis dosarul la Comisia pentru privatizare, inculpata și fiica sa Purici L. obținând dreptul de a privatiza apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca;

declarațiile martorului Zăbreanu M. care a indicat că potrivit informației de la Agenția de Privatizare spațiul locativ nominalizat nu se afla în masa debitoare a SA "Sorcons". De la fostul director al SA "Sorcons", Andrievschi S. cunoaște că fondul locativ a fost transmis la "Locuința". În anul 2004 a primit de la SA "Sorcons" o șampilă care la acel moment nu mai era valabilă și a nimicit-o, fabricând o șampilă nouă pe care, la fel, a nimicit-o după finisarea procedurii de insolvabilitate. În arhivă nu au fost depistate acte care să confirme că pe numele lui Ganea M. a fost eliberat bon de repartiție pentru spațiul locativ, iar conform informației de la Departamentul de privatizare căminul din or. Soroca, str. Luceafărul 4 nu se afla la balanța SA "Sorcons";

declarațiile martorului Mihalaș N. care a relatat că, cu aproximativ 3-4 ani în urmă s-au prezentat câteva persoane care susțineau că dispun de acte care confirmă că apartamentul nr. 96 le aparține lor. De la Ganea M. cunoaște că mai există o persoană care are acte pe apartamentul dat, la moment fiind în litigiu. În apartamentul respectiv nu a locuit și nici nu locuiește nimeni;

declarațiile martorului Purici V. care a comunicat că de ordin de repartiție în apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca dispuneau atât Purici L., cât și

Ganea M. Bonul de repartitie, inculpata l-a primit de la intreprinderea "Fertilitate", in care a activat, iar la privatizarea apartamentului au participat fosta sa soție, Purici L. și copii, ulterior acest apartament fiind vandut;

ordonanța de punere sub invinuire pentru savarsirea infractiunilor prevazute de art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal;

declarațiile martorului Bardețchi L. care a declarat că la 24 ianuarie 2015, familiei sale i-a fost repartizat apartamentul 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca. A participat la privatizarea spațiului locativ, în anul 2005, împreună cu mama sa. Nu a locuit în apartamentul dat, mergând acolo de câteva ori în anul 2002 și nu a cunoscut că acest spațiu are statut nelocuibil. În anul 2007 apartamentul a fost vandut lui Bardețchi L.

Astfel, probele administrate au dovedit pe deplin vinovăția inculpatei și au respins argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției, negarea vinei urmând a fi apreciată ca o tendință de evitare a răspunderii penale.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Recurenta a indicat că afirmațiile acuzării precum că a determinat persoanele la falsificarea actelor nu au niciun suport și nu sunt concrete și nici înțelese.

Martorii Russu V. și Cojocari E. nu au declarat că ea i-a rugat sau determinat să introducă date false în acte. Ea nu cunoștea ce acte trebuiau să-i fie eliberate pentru privatizare.

Nu este clar rolul blanchetei "поквартирная карточка", care nu este prevăzută în nici un act normativ care reglementează procesul de privatizare al locuințelor, și ce drepturi i-au fost oferite prin acest act, când dispunea de bon de repartitie, în baza căruia se elibera contul personal pe apartament, care servea temei de privatizare.

Totodată, bonul de repartitie până în prezent nu a fost contestat de nimeni.

Nu avea înscriere în apartamentul nr. 96 din str. Luceafărul 4, or. Soroca, din motiv că încăperea avea statut nelocuibil și până la finisarea procesului de reamenajare, conform certificatului de urbanism din 02 aprilie 2003, nu avea dreptul de a se înregistra în acest apartament.

Nu poate fi vinovată de faptul că cineva din funcționari a încălcat legea, necunoscând atribuțiile lor de serviciu, a considerat că ei procedează legal.

Prin aplicarea art. 42 Cod penal, fără a fi concretizată forma de participație, a fost recunoscută vinovată de comiterea unor acțiuni neconcretizate și necalificate juridic, acuzarea nefiindu-i înaintată în partea ce ține de mențiunea că documentele respective acordă drepturi sau eliberează de obligațiuni, iar prin recunoașterea acestui fapt, instanța a depășit limitele învinuirii.

Potrivit acuzației înaintate, cazul condamnării sale din 29 iulie 2014 și cazul dat constituie o singură acțiune, cu un scop unic, pe care acuzarea a dispersat-o în 2 infractiuni, aceasta, potrivit art. 30 Cod penal constituind o infractiune unică prelungită.

Astfel, în condițiile inexistenței componente de infracțiune în acțiunile sale, procesul penal nu poate fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Instanța de apel nu s-a expus asupra ilegalităților admise, invocate în apelul declarat, ea fiind lipsită de dreptul la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420-430 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul inculpatei este bazat în drept pe art. 420-430 Cod de procedură penală.

Însă, în acest recurs, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omise totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și

încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale în baza art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Ganea M., Russu V., Bardețchi L., copia dosarului nr. 124 despre privatizarea fondului locativ pe numele lui Purici L. cu adresa str. Luceafărul 4, ap. 14a, prezentat de către Serviciul Arhivă Soroca, copia ordinului nr. 15 din 29 iulie 1996 cu privire la transmiterea de la balanța filialei nr. 61 a fondului locativ la balanța asociației "Locuința-C", copia actului privind transmiterea-primirea fondului locativ de la SU nr. 61 la "Locuința-C", copia ordinului nr. 10, eliberat pe numele lui Purici L. cu dreptul de a primi spațiu locativ în casa SA "Sorcons", fosta filială nr. 61 SA "Intercons", or. Bălți, pe adresa or. Soroca, str. Luceafărul 4, ap. 14a, cu suprafața totală de 49,5 m², cu suprafața locuibilă de 49,5 m², componența familiei - 3 persoane, în baza procesului-verbal nr. 1 din 22.01.2002 al ședinței sovietului SA "Sorcons", informația prezentată de către OCT Soroca din Registrul bunurilor imobile a clădirii de pe str. Luceafărul 4, or. Soroca, informația prezentată de către OCT Soroca la 22.01.2011, copia scrisorii din 07.12.1995, semnată de directorul filialei nr. 61 SA "Intercons" Ceban N. și președintele Comitetului Sindical Bacalâm N., prezentată de către OCT Soroca din Registrul bunurilor imobile, toate probele fiind corect apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând și motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării (pct. 2., 4. din decizie).

Este de menționat că, concluziile instanțelor privind încadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform rechizitoriului, inculpata: ***„având drept scop privatizarea unui imobil..., determinând-o pe Russu V. să le completeze cu date false..., înscriind la solicitarea inculpatei..., a determinat-o pe Sîrbu R. să îndeplinească certificatul-caracterizare pentru privatizarea locuințelor din 10.02.2005...pe care le-a prezentat la Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe, în rezultatul cărui fapt... le-a fost permisă privatizarea apartamentului...”***.

Or, conform art. 42 alin. (4) Cod penal se consideră instigator persoana care, prin orice metode, determină o altă persoană să săvârșească o infracțiune, iar dispoziția art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede și calificativul „care acordă drepturi sau eliberează de obligații”.

Astfel, argumentele recurenței că: *„prin aplicarea art. 42 Cod penal, fără a fi concretizată forma de participare, a fost recunoscută vinovată de comiterea unor acțiuni neconcretizate și necalificate juridic, acuzarea nefiindu-i înaintată în partea ce ține de mențiunea că documentele respective acordă drepturi sau*

eliberează de obligațiuni” nu sunt întemeiate, deoarece contravin circumstanțelor invocate în rechizitoriu, conform căror inculpatei i-au fost incriminate elementele calificative enunțate, adică că ea, cu bună știință, a instigat la confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, le-a deținut și folosit (pct. 5. din decizie).

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenței că: „*cazul condamnării din 29 iulie 2014 și cazul dat constituie o singură acțiune, cu un scop unic, pe care acuzarea a dispersat-o în 2 infracțiuni, aceasta, potrivit art. 30 Cod penal constituind o infracțiune unică prelungită*” (pct. 5. din decizie).

Or, conform art. 7 alin. (2), 30 alin. (1) Cod penal, art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune. Nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori **pentru aceeași faptă**.

Însă, potrivit sentinței judecătorei Soroca din 29.07.2014, Purici Lidia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 310 alin. (1) și 42, 361 alin. (2) lit. b) Cod penal pentru instigarea la confecționarea documentelor oficiale false – bonul de repartitie a locuinței și pe care l-a prezentat instanței civile nr.2-1441/07, deci nu pentru aceeași faptă sau acțiuni infracționale identice.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Este de observat că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Purici Lidia Simion, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 02 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco